

„Jautrumo gravitacija“

„*Jautrumo gravitacija*“ – tai literatūrinė kelionė tarp ugnies ir ledo, trečioji vilnietiškosios sagos dalis.

Romane susipina dvi istorijos: draudimo bendrovės tyrėjos bandymas atskleisti paslaptingo 1993 m. Vilniuje kilusio gaisro aplinkybes ir nuolat sugrįžtančio veikėjo Andriaus emigracijos „skersvėjai“ bei meilės trajektorijos Danijoje.

Tyrėja mėgina sugauti nesugaunamą kaltininką, o Andrius – pabėgti nuo savo paties likimo. Kas stipresnė jėga – meilė, nostalgija ar kūrybos vilionė? Kur veda žmogų jautrumo gravitacija: į laukinio kapitalizmo draskomą Vilnių ar į svetimą, bet svaiginančią emigracijos gelmę?

Siurrealistiškai pinasi tyrėjos dabartis ir Andriaus ateitis. Paraleliai sugretinamos dvi viena kitai prieštaraujančios laiko alternatyvos: **homo sovieticus**, gebantis dirbti iki sąmonės netekimo, ir **animus animalis**, besimėgaujantis bohemišku gyvenimu bei tinginyste. Panika ir atoslūgis atsiveria gausaus pasirinkimo akivaizdoje.